

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: STÆREN.

Citation: Kaalund, H. V.: "STÆREN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 247. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid79669/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

STÆREN.

Ved Tøbrudstid fløjter Stæren sin Sang
og synger til midt i Skjærsommer;
da faar den saa travlt hele Dagen lang
og tier, til Løvfaldet kommer.

Først da, naar Kornet er bragt under Tag,
og Nødden i Hylstret er moden,
— en stille, solklar Oktoberdag,
naar Løvet os rasler om Foden,

og Skoven staar som et Tempel tyst
med gyldenfarvede Kroner,
da hæver den atter sin vaarlige Røst,
de glade, bebudende Toner.

— Jeg tror, jeg har lidt af Stærens Natur;
som den har jeg meget at passe.
Paa Vridsløselilles Fængselsmur,
der hænger i Skyggen min Kasse.

Den stigende Sol ej skinner derind,
om Muren hvirvler sig Blæsten;
men hviler om Aftenen jeg paa min Pind,
jeg faar dog et Solglimt fra Vesten.

Til Guld det forvandler mig Fængslets Mur,
mens Skyer i Lyshavet svømme;
da føler jeg atter min Sangfuglnatur
og faar dejlige Sangfugledrømme.

Og selv, naar Solen gaar ned som i Blod,
og Nattetaagerne stige,
jeg taber dog ikke mit gode Mod —
lad Fængselskragerne skrigel!

Jeg véd jo, det dages hver Morgen i Øst
endnu som i Adams Dage,
og haaber, der kommer en Dag vel i Høst,
da jeg faar min Stemme tilbage!

TIL VIRKELIGHEDEN.

I.

Min Tugtemester, min store Lærer,
min Hyldest jeg Dig i Sang frembærer!